

Flommensensation ~ 1946 Stor-Flommen & Lill-Flommen

Sommaren 1946 gjorde Flommens GK stor sensation i Golfsverige. På Falsterbo anordnades Svenska Internationella Golfmästerskapen. Några dittills okända flommenspelare kom att hamna i blickpunkten. Den samlade pressen var hänförd över vad man bevittnade.

”Den lilla förut okända Flommens Golfklubb blev hastigt berömd genom sina spelares prestationer i Falsterbo. De tre flommenspelarnas framträdande med sitt sensationellt goda spel är den största överraskning som någonsin inträffat i svensk golf, samtidigt som det var den bästa propaganda som spelet kunde få”, rapporterade nystartade Svensk Golf.

”Det färgstarkaste inslaget utgöres av ett litet men naggande gott koppel seniga skänepågar från Flommens Golfklubb som driver så det susar i vassen och rör sig med obetvinglig ’fimp-i-mungipsgrandezza’ på greenerna”, skrev Dagens Nyheter.

”Okänt brödrapar sensation, slog mästaren i golf-SM”, utropade Stockholms-Tidningen. ”Flommens Golfklubb gjorde sensation på andra mästerskapsdagen. Två bröder Andersson har spelat sig fram till semifinalen.”

Rubrikerna handlade i första hand om Thore och Nils-Erik Andersson, 26 och 19 år gamla, som journalisterna snabbt döpte om till Stor-Flommen och Lill-Flommen.

BÄSTA GOLFMATCH NÅGONSIN

Thore hade lottats mot två klubbkamrater. Först slog han Karl-Johan Montén i öppningsmatchen och fick sedan möta ännu en flommare, Bengt Bergendorff. ”Andersson startade med en out-of-bounds på första hålet och en missad kortputt på andra, men därefter spelade

Rit-Ola rapporterade om Flommen-brödernas bedrifter på Falsterbo.

han fantastiskt god golf. De nästa fyra hålen gick han fem under bogey, innefattande en eagle och tre birdies. Det 14:e vann Bergendorff på en eagle och det 15:e Andersson på en eagle”. Matchen slutade 1/0 till Thore.

I kvartsfinalen ställdes Thore mot svenske mästaren Finn Sörvik, Göteborg. Det blev en ny minnesvärd match som Thore vann med 3/2 trots mästertligt spel från Sörvik. ”Det var... säkert den bästa golfmatch som någonsin spelats i Sverige”, skrev Svenska Dagbladet.

På den andra halvan återfanns lillebror Nils-Erik som ”med en mera hemmagjord stil, studentmössa och gymnastiskor närmade sig finalen” (Svensk Golf). Nils-Erik hade först slagit ut Eric Röhss med 1/0 och sedan besekrat den rutinerade hemmaspelaren Stig Boström, mästerskapets titelförsvare, med 3/1. ”Andersson var mycket säker på det korta spelet. Han kan kanske inte prestera samma fantomspel som sin äldre broder, men han verkar i stället säkrare”, skrev Stockholms-Tidningen. I kvartsfinalen ställdes Nils-Erik mot en sydafrikan. ”Andersson vann som han ville.”

FLOMMEN SATTE FÄRG

Bröderna Andersson var nu i semifinal. ”Engelsmän, irländare och danskar är borta, den svenske mästaren, danske mästaren och titelhållaren likaså – kvar står två okända kanondrivare från en liten ’jobbarklubb’ i Falsterbo och två Ekenskisar. Onekligen en orkan framåt för vår golfsport, som nu kanske är på väg att bli vad den länge varit i USA och England – var mans sport”, skrev DN och avslutade: ”Golfspelet är en så prima sak att den behöver bli av med ’societetsetiketten’, som hittills stuttit klistrad på klubbörrarna.”

I semifinalerna tog sagan slut. Flommenbröderna förlorade. Finalen blev en rent stockholmsk uppgörelse mellan Elis Werkell och Harry Strand, men det var de okända spelarna från Flommen som hade satt färg på tävlingen. ”Golfmästerskapen i Falsterbo har gått i Flommens tecken”, skrev Svenska Dagbladet. Detta trots att klubbens bästa spelare, den nykorade klubbmästaren Hans-Erik ”Kirr” Christersson, saknades i startfältet:

Till vänster: Tre Flommenspelare på Hovås 1946 kort tid efter sensationen på Falsterbo: ”Kirr”, Stig Kristersson och Nils-Erik Andersson som även här spelar i studentmössa men inte längre i gymnastiskor. Foto: Flommens GK:s arkiv

Till höger: ”Stor-Flommen” Thore Andersson har just lyckats håla en svår putt på Flommen av hans belåtna leende att döma. Foto: Flommens GK:s arkiv

”Enligt vad vi listat ut var han rädd för alla de engelsmän som hade annonserat sitt deltagande. Han kan inte ett ord engelska och ville inte göra en slät figur, om han nu skulle ha lottats ihop med en engelsman. Christersson var med på banan ändå – som caddie åt den yngre brodern Andersson.”

VAD HÄNDE SEDAN?

Den unga generationen duktiga flommare höll sig de följande åren ständigt framme i de stora tävlingarna. 1948 gick Golf förbundets 72 håls slagtävling (senare omdöpt till SISM) på Falsterbo med hela den svenska eliten på plats. Prislistan speglar Flommens ställning just då: 1) Thore Andersson, Flommen, 299 slag; 2) N.E. Andersson, Flommen, 307 slag; 4) H.E. Christersson, Flommen, 311 slag.

Thore, Bengt och ”Kirr” blev även uttagna i landslaget. Dessutom gick Thore och Bengt över till Falsterbo GK vilket väckte en del känslor på Flommen. Skälet sägs ha varit att SGF krävde spel på 18-hålsbanor av sina landslagsspelare. ”Kirr” blev pro på Ljunghusen. Nils-Erik Andersson satsade tidigt på en civil karriär men har förblivit en sann och trogen golfare genom alla år och deltar än idag, 83 år gammal, i praktiskt taget varje tävling som Flommens GK arrangerar. I tjuogoåtta år (1953–1980) var han dessutom klubbens ordförande. Hedersmedlem sedan 1981. ■

Fotnot: ”Fem under bogey” innebar med dagens golfterminologi ”fem under par”. Långt in på 1960-talet var ”bogey” det gängse begreppet för scratch på ett hål. När ”par” i slutet av 60-talet tog över denna betydelse, degraderades bogey till att betyda ”ett över par”.